

Игор Соломин

ВЛАДИМИР ПУТИН

КРАТКА БИОГРАФИЯ

„Не четете само историята, четете биографии, защото те са това, което е животът, но без теорията“.

Бенджамин Дизраели,
писател

Издателство
ПАРИТЕТ

Владимир Путин **Кратка биография**

Автор Игор Соломин

Превод Татьяна Балова

Издателство „Паритет“, София
224 стр.

Книгата представлява хронологично осмисляне на всички етапи от дейността на Владимир Путин в КГБ, Германия, Санкт Петербург и Кремъл.

Владимир Путин е роден в Ленинград през 1952 г. Той изминава дълъг път от скромен съветски офицер от КГБ до дългогодишен лидер на Руската федерация. Книгата обхваща основните етапи от живота му – от ранните му години, обучението и службата в КГБ, до издигането му до най-високите постове в държавата и пребиваването му на върха на руската власт. Специално внимание е отделено на външната политика на Путин. Авторът описва събития като Втората чеченска война, анексирането на Крим, потъването на подводницата „Курск“ и конфликта в Украйна.

За поръчки на книги от сайта
www.paritetbf.com – 20% отстъпка.

Всички права са защитени. Никаква част от тази книга не може да бъде възпроизведена, в каквато и да е форма, без писменото разрешение на притежателя на авторските права.

ISBN 978-619-153-592-7

Съдържание

Тиранин или спасител	5
Ученически години	8
Години на служба в КГБ	16
Дейността на Владимир Путин в Германия	23
Връщане в Ленинград и работа с Анатолий Собчак	31
Възход към властта	41
Втората Чеческа война	56
Новият президент е Владимир Путин	61
Потъването на подводницата „Курск“	75
Промяна в отношенията с американците	83
2012г. Путин се завръща на президентския пост	101
Владимир Путин и православната църква ...	115
Външната политика на Путин	128
Защо Путин започна войната в Украйна	159
Какво искат американските президенти ...	166
Личен живот	180
Откъс от речта на Владимир Путин от конференцията за сигурност в Мюнхен от 10 февруари 2007 г.	188
Основни дати от живота и дейността на Владимир Путин	202
Цитати от Владимир Путин	207

„Разпадът на СССР бе най-голямата гео-политическа катастрофа на столетието.“

Владимир Путин

Тиранин или спасител

В период на преход обществото отчаяно търси опорна точка. По времето на Горбачов хората се бунтуват срещу властта, по времето на Елцин очакват тя да ги защити. Мнозина са убедени, че през деветдесетте години на миналия век властва не демокрация, а анархия. А анархията не бива да се оставя да избуява. Ето защо са необходими хора от специалните служби, които съвсем законно да заемат високи постове в държавния апарат. В отношенията между Путин и прочуто то ведомство на Лубянка обаче нещата не са толкова прости. Кариерата на Владимир Путин не е от характерните за това ведомство. През август 1991 година той демонстративно минава на страната на новата власт и се разделя с партийния си билет и с червената книжка на офицер от Комитета за държавна сигурност.

Днес, повече от двадесет години народът на Русия подкрепя Путин в ролята му на президент. Различните допитвания показват, че опозицията срещу лидера нараства или намалява, но никога не стига до една трета

от мненията. Той е като персонаж от руска приказка. Произхожда от скромно семейство, израства като всички останали момчета, които си играят навън, и не се отличава с нищо особено: дребен на ръст, обича да спортува, спокоен, не кръшка от работа, но и не се преставава излишно. На фона на това, с нищо не забележимо битие, изведнъж в живота му настъпва пълен обрат. Забелязват го и го канят на работа. Без да се колебае, той проста тръгва и успява. Отначало в Петербург, после в Москва, след това става директор на ФСБ, а сетне и прави шеметна кариера като президент.

Никому неизвестен, той се появява доста неочаквано, сякаш от никъде, и се превръща в най-популярната личност в Русия. Това до голяма степен е свързано с неговото минало. Той учи в обикновено, а не в елитно училище и живее в работнически квартал. Не без значение е фактът, че израства сред представители на различни националности, тренира упорито, мечтае да служи в органите на властта и го постига.

Путин, както и много други хора, възприема разпадането на Съветския съюз като нещо лошо и неправилно. Той добре осъзнава ужа-

сите на сталинизма от една страна и величието на съветския народ от друга, точно както всеки, който се гордее с род и Родина и с победата във Великата Отечествена война. С лекота успява да върне на руснаците чувството за гордост, а в общественото съзнание да изпъкне като истински герой. Наказал е злодеите в Чечня, в Грузия, в Сирия, върнал е Крим на Русия и настъпва към Украйна. Поставя американците на място, като им казва прямо и директно какво мисли за тях и тяхната политика.

Той никога няма да предаде вярната си дружина, от малък е такъв – „своите не изоставяме“. Някои от приближените на Путин, които нямат връзка с неговото минало обаче, логично, не се чувстват част от този кръг. Мнозина, с които Путин прекарва голяма част от времето си, не успяват да му станат достатъчно близки по дух, както тези, с които е израснал, служил е и е прекарал в Питер трудните години след перестройката. Ясно е защо. За него е важно подобни длъжности да се заемат от хора, които са му лично предани, от които може да потърси сметка и които са изключително почитени хора.

Ученически години

Когато в началото на май 2005 година Путин дава интервю за немска телевизия, в края на разговора той споделя:

„– Знаете ли, майка ми помнеше времето на Първата световна война. Баща ѝ е воювал по фронтовете на войната. Той ѝ е разказвал следната случка, станала по време на окопната война: когато видял, че в него се цели войник от отсрещната страна, той стрелял пръв и го ранил. След това изпъзлял до него, извадил превързочния си пакет, превързал раната му и пропъзлял обратно назад до своя окоп. Тогава са воювали с австрийската армия, войникът бил австриец. Преди да запъзли назад, този австриец го прегърнал и го разцелувал. И родителите ми, най-вече мама, постоянно говореха за това, че обикновените хора са принудени да се подчиняват на своите управници. Но именно те, обикновените граждани, винаги се оказват и първите жертви.“

Бъдещият руски президент, който се появява на бял свят на 7 октомври 1952 година, израства в комунално жилище, в което нямало нито баня, нито топла вода, нито парно. В

стаите имало печки на дърва, всички ходели в обществена баня, за да се изкъпят. Жилището било на петия етаж, в блок без асансьор. През първите години заедно с тях живее и братът на баща му заедно със семейството си. Шестима човека живеели в една стая и взаимно си помагали. Едва през 1977 година, когато Владимир Путин вече е самостоятелен човек, семейството се премества в отделно двустайно жилище. Баща му го получава като инвалид от Великата Отечествена война.

Той заедно с жена си преживява блокадата на града. Бащата на бъдещия руски президент, шлосер в цеха за производство на каросерии и секретар на цеховото партийно бюро, е инвалид третата група. В началото на войната е зачислен в изстребителен батальон. Воювал е на Невския плацдарм в състава на 330-ти стрелкови полк. През ноември 1941 година е ранен тежко от шрапнел и прекарва няколко месеца в болница. В краката му остават парчета от гранатата, той куца и има болки, когато времето е лошо. В годините след войната се налага да работи много. Последните две години от живота си Путин-старши прекарва в онкологична болница. Постъпва в болницата заедно с жена си, но Мария

*Путин с майка си Мария Ивановна
през юли 1958 г.*

Ивановна бързо си отива от този свят – на 6 юли 1998 година. Него го лекуват за радикулит, а се оказва, че има рак, от който вече са плъзнали метастази по цялото му тяло. Онколозите удължават живота му с година и половина. Той дори успява отново да се изправи на крака. Синът му лети със самолет от Москва всяка седмица, за да го вижда.

Като младеж Путин неведнъж се сблъсква по улиците с хулигани. Но тези срещи не го плашат, той е готов винаги да защити себе си и приятелите си. Не се страхува и от физически сблъсъци. Една негова позната от онова време си спомня как по време на вечерна разходка се случва следното: „Изведнъж един огромен пиян човек връхлетя върху мен, ругаейки. Направо замръзнах, не знаех какво да правя. Володя направи някакво движение и това огромно туловище падна пред мен на колене, а накрая смешно му се закани с пръст: „Не прави бели!“ Между другото, той никога не използваше неприлични думи и не ругаеше. Никога не съм го чула да е нагрубил някого“.

Всички го смятат за перспективен спортист, и вероятно е имал шанс да постигне много на спортното поприще, но интересът

му към професионалния спорт не просъществува дълго. Най-вероятно защото не е имал нужда да се доказва чрез физическа сила като личност и авторитет, а и служебното удостоверение на сътрудник на КГБ разкривало много по-големи перспективи, отколкото значката на майстор на спорта.

Училище № 193, в което по онова време учи Путин, е само до осми клас, така че след като го завършва, му се налага да се премести в друго – училище № 281 с усилено изучаване на химия. Той не се интересува от химията, но в училището има отлични преподаватели по хуманитарните дисциплини. Путин го завършва с доста тройки, а петици¹ има само по история, физкултура и немски език. Треньорът му Анатолий Рахлин уведомява своя възпитаник, че има сигурна възможност да постъпи във Висшето техническо училище към един от ленинградските заводи.

¹ В образователната система на Русия петицата е най-високата оценка. – Бел. пр.

Владимир Путин като ученик.

Към Путин проявява интерес и спортното дружество, така че пред него като добър спортист стои перспективата да го приемат на практика без изпити. Но Путин има други планове и се отказва от съблазнителното предложение. Явява се на приемните изпити в юридическия факултет и се представя отлично, единствено на съчинението има четворка, но с предимство се приемат деца от работнически семейства, така че успява са се запише в Ленинградския университет, който по онова време носи името на А. А. Жданов. Там слуша предимно лекциите на професор Анатолий Александрович Собчак, макар и за кратко. Именно Собчак ще изиграе ключова роля в неговия живот през следващите години.

Някои основни убеждения, които очевидно определят политическите му методи, се формират у Путин още на младини. Той разказва: „Разбрах, че независимо дали съм прав, или не, трябва да съм силен, за да имам възможност да реагирам. Винаги трябва да си готов веднага да реагираш на нанесена обида. Веднага! Ако искаш да победиш, във всяко сбиване трябва да стигнеш до края и да се биеш така, все едно това е последният решаващ бой. Това по принцип е известно

правило, на което по-късно ме учеха в КГБ, но го усвоих доста по-рано – в детските сбивания. Няма нужда да плашиш някого. Пистолет трябва да се вади само тогава, когато сте взели решение да стреляте.“ Именно за това негово качество най-често си спомнят съучениците и съседите на Путин: „Той не мислеше за последиците от сбиването: веднага удряше и това е“. И се биеше до край и обикновено побеждаваше, затова и околните се стараеха да не го закачат.

След завършването на юридическия факултет Владимир Путин е поканен на работа в КГБ. Разпределят го в областното управление на Ленинград. Мечтата му се реализира! След време журналисти ще го попитат не е ли мислил тогава за репутацията, която има по това време Комитетът за държавна сигурност, за участието му в репресиите срещу собствения му народ: „Ще ви кажа честно – отвърща Путин, – изобщо не мислех за това тогава. Наистина не знаех нищо.“